

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Endringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Endringsforslag jattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Kraabbe): Det foreliggende Lovforslag er blevet til under stærke Raab om Indførelse af Bryggestraf for Voldsforseelser, Raab, der ere fremkomne fra alle Sider af Landet og fra alle Afstygninger af Partier. Det er ikke gjort til noget Partiørgsmaal; det er fremkommet spredt fra alle Sider. Man mente, at Voldsmand vare ikke bedre værd, end at der anvendtes Vold mod dem igen; man syntes, at Tilfælde af Vold kom for hyppigt frem og for tjente at blive belagte med en haardere Straf, en Straf, der mere passede til Forbrydelsen, navnlig passede som en Gængældelse. Under disse Paakaldelser af Bryggestraf har man ret jævnlig henvist til England, som det Land man i den Henseende skulde se hen til, idet man i dette Land, da man der fik for mange Voldshandlinger, indførte Bryggestraf og dermed havde været vel tjent. Jeg har dog aldrig set, at man under den offentlige Debat herom har gjort Rede for, hvorledes det egentlig hang sammen dermed i England, hvad det var, der var gjort, og naar det var blevet gjort. Det turde imidlertid være af Interesse, naar man beskæftiger sig med disse Forhold, at gøre sig bekendt med Sammenhængen. Sagen er den, at det, der er sket i England, er følgende: I 1842 foresaldt der et Forsøg paa en Voldshandling mod Dronningen, og der blev i den Anledning vedtaget en Lov af 16de Juli 1842, hvorved der blev indført en Tillægsstraf til den Straf, som den daværende Lovgivning hjemlede for saadan Forbrydelse, nemlig en Tillægsstraf af Bist, som efter Domstolenes Rendeelse kunde anvendes gentagne Gange, og saavel ved Begyndelsen af Fængsels-Straffen som senere under dens Afvikling. Denne Lov om Indførelsen af Bist for Forsøg paa Vold mod Dronningen er, saa vidt jeg ved, aldrig kommen til Anvendelse. Det skete da, at der nogle Aar efter fremkom ondartede Tilfælde af forsættelig Beskædigelse af offentlige Kunstgenstande, og der blev da under 21de Juli 1845 indført en Lov, hvorefter det i Lighed med, hvad der var blevet fastsat med Hensyn til Overfald paa Dronningen, blev forordnet, at der kunde anvendes en Tillægsstraf af Bist for dem, der forsættelig udøvede Vold paa offentlige Kunstgenstande, offentlige Monumenter, offentlige

Biblioteker og desl., som er bestemt til Uddannelse for Almenheden. En 3dje Lovgivningsakt af lignende Art kom 18 Aar senere; det var, da man navnlig i visse Kvarterer af London i nogen Tid var bleven plaget med en egen Art ondartet Vold. Der blev da foreslaaet i Parlamentet, at den Tillægsstraf, der tidligere var bleven indført for Vold mod Dronningen og for Vold paa Kunstgenstande, ogsaa skulde kunne bringes til Anvendelse her, og der udkom da en Lov af 13de Juli 1863, som bestemte, at der for Vold kunde af Domstolene — det er altsaa kun en Bemyndigelse, ikke en Ordre — søjdes en Tillægsstraf. Straffene for Vold vare i Forvejen meget vide; de gik lige fra simpelt Fængsel i laveste Grad til Straffearbejde paa Livstid, uden nogen Hindring for Domstolene i at vælge af dette meget store Kvantum. Det laveste er Fængsel med eller uden haardt Arbejde, med eller uden Følgering indtil 2 Aar, og naar Straffen fandtes, at burde gaa derover, da Straffearbejde fra 3 Aar til Livstid. Dette store Raaderum var der for Domstolene, men nu blev det bestemt, at Domstolene tillige kunde, naar de dertil fandt Anledning, idømme en Tillægsstraf af Bist for mandlige Personer — ikke for kvindelige; denne kunde bestaa i 1, 2 eller 3 Gange Bist for Personer ikke ældre end 16 Aar indtil 25 Slag, og for alle andre Personer indtil 50 Slag med en tynd Birtegeen; denne Begemsstraf skulde tildeles Forbryderen, inden han afføiede Fængselsstraffene. Dette er altsaa det, der foreligger i England. Man har i 1863 taget i Anvendelse ogsaa ved almindelige Voldstilstælde et oprindeligt paa et ekstraordinært Tilfælde — nemlig for Vold mod Dronningen — til Anvendelse bragt eller i alt Fald ved Loven tilstedt Tillæg af legemlig Revselse. Nu maa man herved betænke, at denne engelske Lovgivning ligger $\frac{1}{3}$ Aarhundrede tilbage i Tiden. Den Lov, hvorved den blev foreskrevet, er ældre end vor nu gældende Straffelov, hvis Revision man nu fra kyndig Side er enig i, at der kunde være Anledning til at iværksætte, naar Lethed dertil gives. Den ligger $\frac{1}{3}$ Aarhundrede tilbage, og i denne Tid af over et Slægtled ere Kunstværkerne — grundet paa Overvejelser saavel som paa Praksis — totalt forandrede med Hensyn til, hvad Op-gaven med en Straf er. Medens man den Gang vel allerede i Teorien diskuterede Op-gaven for en Straf, saaledes som man har gjort i Aarhundreder, var Lovgivningen dog endnu, paa det Standpunkt, at den satte Straffens Maal i Afstrøkkelsen. Dette fremtræder aldeles udtrykkelig i den sidstnævnte